

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ГЕОДЕЗІЇ, КАРТОГРАФІЇ ТА КАДАСТРУ

Держгеокадастр

вул. Нарозного Ополчення, 3, м. Київ, 03151, тел. 249-96-75, факс 249-96-70

land@land.gov.ua

09.10.2019 № 2-28-0.17-8248/2-19

На

від

Комітет Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування

Про надання пропозицій до законопроекту

Відповідно до листа Голови Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування Бондаренка О. В. від 07.10.2019 № 04-15/03-132 Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру надає пропозиції до проекту Закону України «Про внесення змін деяких законодавчих актів України щодо встановлення додаткових гарантій збереження лісів» (реєстр. № 2173 від 25.09.2019), внесеного народним депутатом України Луценко І. С.

1. Змінами до статті 20 Земельного кодексу України пропонується уточнити, що зміна цільового призначення земельних ділянок, зайнятих лісами, в тому числі лісогосподарського призначення, що перебувають у державній чи комунальній власності, здійснюватиметься за погодженням з Кабінетом Міністрів України (підпункт 1 пункту 1 розділу I законопроекту).

Звертаємо увагу, що термін «земельні ділянки, зайняті лісами» є таким, що не вживається в земельному та лісовому законодавстві, а із змісту запропонованих у проекті змін випливає, що, крім земель лісогосподарського призначення, є ще якісь інші земельні ділянки, зайняті лісами.

Відповідно до статті 55 Земельного кодексу України до земель лісогосподарського призначення належать землі, вкриті лісовою рослинністю, а також не вкриті лісовою рослинністю, нелісові землі, які надані та використовуються для потреб лісового господарства.

Крім того, законопроектом пропонується встановити, що органи виконавчої влади або органи місцевого самоврядування у разі прийняття рішення про зміну цільового призначення земельних лісових ділянок з метою їх використання в цілях, не пов'язаних з веденням лісового господарства, одночасно приймають рішення про надання лісогосподарським підприємствам, які провадять свою діяльність на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, рівноцінних площ із земель запасу для залісення, окрім випадків, визначених частиною п'ятою статті 57 Лісового кодексу України (підпункт 2 пункту 1 розділу I законопроекту).

ДЕРЖГЕОКАДАСТР

2-28-0.17-8248/2-19 від 09.10.2019

0.17

Ігнат'єва Тетяна Анастасівна

Слід зазначити, що статтею 57 Земельного кодексу України передбачено, що земельні ділянки лісогосподарського призначення за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування надаються в постійне користування спеціалізованим державним або комунальним лісогосподарським підприємствам, іншим державним і комунальним підприємствам, установам та організаціям, у яких створено спеціалізовані підрозділи, для ведення лісового господарства.

Відповідно до статті 141 Земельного кодексу України підставами припинення права користування земельною ділянкою є, зокрема, добровільна відмова від права користування земельною ділянкою; вилучення земельної ділянки у випадках, передбачених цим Кодексом.

Припинення права постійного користування земельною ділянкою у разі добровільної відмови землекористувача здійснюється за його заявою до власника земельної ділянки.

Власник земельної ділянки на підставі заяви землекористувача приймає рішення про припинення права користування земельною ділянкою, про що повідомляє органи державної реєстрації (стаття 142 Земельного кодексу України).

Згідно із частиною десятою статті 123 Земельного кодексу України рішенням про надання земельної ділянки у користування за проектом землеустрою щодо її відведення здійснюються: затвердження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки; вилучення земельних ділянок у землекористувачів із затвердженням умов вилучення земельних ділянок (у разі необхідності); надання земельної ділянки особі у користування з визначенням умов її використання і затвердженням умов надання, у тому числі (у разі необхідності) вимог щодо відшкодування втрат сільськогосподарського та лісогосподарського виробництва.

Враховуючи викладене, зміни запропоновані підпунктом 2 пункту 1 розділу I законопроекту суперечать вимогам статей 123, 142 Земельного кодексу України. Також не зрозуміло, що робити у тому випадку, коли у лісогосподарських підприємств відсутня потреба у додаткових земельних ділянках для заліснення.

Аналогічні зауваження стосуються і змін до статті 57 Лісового кодексу України (абзац другий підпункту 2 пункту 2 розділу I законопроекту).

2. На сьогодні відповідно до Бюджетного кодексу України кошти, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, акумулюються на одному рахунку і використовуються для визначених Земельним кодексом України цілей.

Законопроектом пропонується розділити кошти за напрямками і виокремити кошти, які надходять у порядку відшкодування втрат лісогосподарського виробництва, та спрямувати їх виключно на потреби лісів (підпункт 4 пункту 1 розділу I законопроекту).

Вважаємо, що запропоновані зміни є недоцільними, оскільки розпорядження зазначеними коштами здійснюється виключно органами місцевого самоврядування, переважно сільськими та селищними радами.

Розділення коштів на два різні рахунки не дозволить ефективно використовувати ці кошти, наприклад, на охорону земель відповідно до розроблених програм та проектів землеустрою, оскільки роботи можуть бути досить затратними.

Крім того, запропонованими змінами закладено звуження в частині використання коштів, наприклад, на такий вид робіт як інвентаризація земель.

На сьогодні за рахунок таких коштів відповідна рада може провести інвентаризацію будь-якої категорії земель. Водночас законопроектом пропонується встановити, що за рахунок коштів, що надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського виробництва, може проводитися інвентаризація лише на землях сільськогосподарського призначення, а від відшкодування втрат лісогосподарського виробництва може проводитися інвентаризація лише на землях лісогосподарського призначення.

3. Законопроектом пропонується у статті 57 Лісового кодексу України уточнити особливості зміни цільового призначення земельних лісових ділянок (пункт 2 розділу I законопроекту).

Водночас встановлення та зміна цільового призначення земельних ділянок державної або комунальної власності регулюється статтею 20 Земельного кодексу України.

Тому доцільно особливості зміни цільового призначення земельних лісових ділянок передбачити у статті 20 Кодексу. При цьому необхідно встановити чіткий перелік матеріалів, які будуть додаватися як підтвердження цілей, для яких передбачатиметься вилучення земельних лісових ділянок для зміни їх цільового призначення.

Враховуючи викладене, законопроект не підтримується.

Заступник Голови

Олександр КРАСНОЛУЦЬКИЙ

